

Malagasy
That Day On Calvary
60-0925

**Torinten'i
William Marrion Branham**
“... in the days of the voice ...” Rev. 10:7

Teo Kalvary Tamin’io Andro Io
Jeffersonville, Indiana, USA
25 Septambra 1960

Teny fampidirana

Ny asampanompoana hafa kely an'i William Branham dia valin'ny Fanahy Masina ny amin'ny faminanian'ny Soratra Masina ao amin'ny Malakia 3:23–24, Lioka 17:30, ary Apokalipsy 10:7. Io asampanompoana manerantany dia faratampony amin'ireo faminaniana hafa ara-baiboly, ary ny fitohizan'ny asan'Andriamanitra amin'ny alalan'ny Fanahiny Masina amin'izao andro farany izao. Io asampanompoana io dia voalaza ao amin'ny Soratra Masina, mba hanomana ny olona ho amin'ny Fihavin'i Jesosy Kristy Fanindroany.

Mivavaka izahay mba hahatonga ny Teny voadika printy ho voasoratra ao anantin'ny fonareo raha feno vavaka ianareo eo ampamakiana ity hafatra ity.

Ny rakipeo sy ny dika soratra amin'ireo torinteny mihoatra ny 1 100 nentin'i William Branham dia azo alaina sy avoaka printy maimaimpoana amin'ny fiteny maro samy hafa ao amin'ny

www.messagehub.info

Rehefa natao daholo ny ezaka rehetra mba ahazoana antoka ny fandikana, dia miangavy anareo mba hijery ny rakipeo voalohany tamin'ny teny Anglisy izay mirakitra marina tsara ny toriteny.

Ity asa ity dia azo adika ary zaraina raha toa ka adika manontolo, tsy ovaina, ary mamaimpiana ny fizarana azy.

keloka, ny famelan-keloka dia tsy afaka atao amin'ny alalan'ny fomba entina milaza, fa amin'ny alalan'ny Anaran'i Jesosy Kristy.

¹⁵⁰ Kanefa, Ray ô, fantatray fa tsy malaza tokoa izao. Ireo lalanao dia toy izay foana. Saingy mba avelao, anio maraina, aoka ireto lehilahy sy vehivavy ho tonga amin'io andro io, amin'io andron'ny Kalvary io. Raha toa Jesosy, rehefa nohamainvona io andro io, ilay henatra teo, ny hoe voaendaka ny Fitafiany, ny hoe notorotoroina, ny nahazoana fandrорана, ny hoe tonga fihomezan'izao tontolo izao, ny fiangonana, ireo olona izay tokony ho tia Azy. Kanefa, na teo aza izany rehetra izany, tsy niloa-bava Izy, ka nandeha ho faty ho an'ireo olona nanesoeso Azy.

¹⁵¹ Andriamanitra ô, ento eo Kalvary izahay, anio maraina. Ary raha ataon'izy ireo fa adala izahay, raha ataon'izy ireo fa diso ny fahazoanay ny Soratra, avelao ireo hilaza izay tiany, Andriamanitra ô, tsy afaka ny hijanona eo amin'ny Fanatrehan'Andriamanitra izy ireo ka hilaza fa diso Izany. Tsy afaka ny handrakotra ny fahotany amin'ny alalan'ny Baiboly ireo. Ny Baiboly mampiharihary ny fahotany, ny tsi-finoany; ny mba halaza, ny hanao tahaka ny rehetra eo amin'izao tontolo izao. Aoka ho eo Kalvary izy ireo, anio maraina.

¹⁵² “Ary manomboka ao Jerosalema, ny fibebahana sy ny famelan-keloka dia tsy maitsy torina amin'ny Anarany, amin'ny firenena rehetra, manomboka ao Jerosalema.” Aoka izy ireo hanao an’izany dingana izany koa, dia ny fanomboana: ny ho torotoro, ny ho feno rora, hatao fihomehezana, ny hantsoina amin'ireo karazana anarana rehetra tsy hay heritreretina, ireo mpivavaka ratsy fanahy, ireo mpamotika fiangonana, antsoiny amin'ny anarana rehetra izay tiany. Enga anie izahay, anio maraina, Tompo ô, mba haka ilay lalana, miaraka amin'ireo vitsy an'ny Tompo haratsiana. Enga anie izahay mba handeha tahaka an'ireo apostoly, ka tsy hiala amin'izany, na amin'ny ankavanana na amin'ny ankavia, ka hanompo ny Tompo amin'ny fo mahitsy. Tanteraho izany, Ray ô.

¹⁵³ Ankehitriny, sitrano ireo marary sy ireo osa izay hanatona ny laharam-bavaka. Ireo izay nanangan-tànana, aoka mba ho afaka ny hibebaka amin'ny fony rehetra, ankehitriny mihitsy. Ireo izay, naharitra ela izay, nijanona teny aoriania, enga anie izy ireo mba handroso faingana ho amin'ny rano, ka handray ny famelana ireo helony, amin'ny alalan'ny Anaran'ilay Fanatitra, Jesosy Kristy, ilay Zanak'Andriamanitra. Amena.

Teo Kalvary Tamin'io Andro Io

¹ Misaotra, ry Rahalahy Neville. [Hoy i Rahalahy Neville: “Andriamanitra hitahy anao, rahalahy!”—Mpandika] Andriamanitra hitahy anao, Rahalahy Neville. Misaotra betsaka.

² Arabaina hianareo, ry sakaizako. Tombon-tsoa manokana ny maha-eto amin'ny ‘tabernacle’ indray anio maraina, mba hanompo ny Tompo, amin'ny fitoriana ny Teny sy ny hivavahana ho an'ireo marary. Ary ankasitrahako indrindra ity andro ity.

³ Vao tonga, nisy tampoka niandry ahy. Nisy rahalahy nanatona ahy, ary nilaza hoe: “Tsy te-ho tahak’ireo boka nositranina tsy mendrika aho.” Rahalahy Wright izany. Nivavaka ho azy aho, ary nanasitrana azy tanteraka ny Tompo. Ary tonga izy sady nitomany, nandray tànana ahy ka nilaza tamiko fa—fa te-hisaotra ny Tompo izy ny—ny amin'ny fanasitranana azy. Tehiverina hankasitraka izy. Tsy misy na inona na inona intsony. Izy dia—izy dia tena sitrana ankehitriny. Mankasitraka isika ny amin'ireo vavolombelona ireo.

⁴ Ary, Charlie, hianao sy Rahalahy Jefferies, raha tianareo, afaka maka toerana ety ambony lampihazo hianareo. Ankasitrahana indrindra ny fahatongavanareo; amin'izay hianareo tsy hitsangana. Io rahalahy anankiray io, itsy, ary Rahalahy Woods, miakara ety fotsiny. Hianareo... Misy vitsy, toerana vitsivitsy eto amin'ny dabilio; amin'izay hianareo tsy hitsangana. Inoako fa misy toerana vitsy eto, ary, eny, hankasitrhana indrindra ny fahatongavanareo, tongava maka an'ireo toerana ireo.

⁵ Ao amin'ny fifaliana isika, izay koa. Inoako fa voalaza indray mandeha hoe: “Faly aho raha hoy ireo tamiko...” Hitahy anao Andriamanitra, rahalahy. [Nisy rahalahy nilaza: “Tianay ny eo akaikin’ny mpitori-teny”—Mpandika] Misaotra. Misaotra—misaotra. “Faly aho raha hoy izy ireo tamiko: Andeha isika ho any an-tranon’i Jehovah.” Izay no tombon-tsoa manokana ho an'ny Kristiana, ary fifaliana ho azy, ny ho ao an-tranon’i Jehovah.

⁶ Raha mijery manodidina, ka ny fahitana an’ireto sakaizako eto, anio maraina, tena maharavo inrindra ahy. Faly aho mahita an’i Rahalahy sy Ranabavy Dauch eto, avy any Ohio. Mahita an’i Rahalahy sy Ranabavy Armstrong aho etsy, ery aoriania, izay nandeha avy any Ohio. Hitahy anareo koa anie Andriamanitra. Ary, oh, raha mijery manodidina, betsaka tokoa no hita ka ho sarotra ny hanonona azy rehetra. Ranabavy Hoover, avy any Kentucky, faly tokoa izahay mahita anareo eto anio maraina. Ary Charlie sy Nellie, Rahalahy Jefferies sy ny fianakaviany, ary ireo hafa koa, izay tsy avy eto an-tanàna.

⁷ Koa, anio maraina, miandry ny hanana fotoana mahafinaritra ao amin'ny Tompo isika. Miandry an’Andriamanitra hanatrika mba hitahy ireto fanahintsika sy hanome ireo zavatra izay ilaintsika.

⁸ Raha mandefa ny fijery eto amin'ny mpihaihino, raha ho tononiko avokoa ny sakaizako eto, dia ho fotoana haharitra izany anio maraina, raha hanonona ny anaran'ny tsirairay. Mahafaly ahy ny tafaverina eto am-piangonana, ny

fahitana ireto olona manatrika, ka manana anjara ny hifanena...

⁹ Hanao ahoana rehefa ho tonga any An-danitra isika, ka hifanena Any, ho amin'io fotoana hifandraisana Mandrakizay tsy hanam-pahatamperana io, hiangona manodidina ny Fiandrianan'Andriamanitra, mba hizara ireo fitahiana mihitsy izay tena saro-bidy tokoa tamintsika rehetra? Eo, ho tonga hanam-pitoviana Aminy sy araka ny Endriny isika, miaraka amin'ny Fanahiny eo amintsika, mba hidera sy hanompo Azy Mandrakizay, ka tsy ho tofoka mihitsy.

¹⁰ Mba diniho, ny amin'ireo zavatra rehetra tianareo atao, tsy misy mihitsy amin'ireo zavatra azonareo eritreretina, ka tsy ho tonga eo aminareo, ny fotoana, mampatofoka anareo. Charlie, heveriko fa izaho sy hianao no nihaza 'écureuil', — ny amin'izay tiantsika atao, izany no tena nataontsika, raha izay lafiny izay, — saingy, fantatrao, tofoka ihany no iafarany.

¹¹ Ary ti—tiako ny mandeha—mandeha tongotra lavitra, mankenya antendrombohitra mba hanao dia tongotra. Saingy matetika, tofoka aho. Te-hanao zavatra hafa ny tena.

¹² Ary tiako ny mitondra fiara. Matetika, mahatsiaro tena reraka aho, sasatra, efa tena eo an-koditra ny hozatra. Koa dia miditra ao anaty fiara aho ka lasa mandeha; mandray ny familiarina, lasa aho, sady mihira ny "Faly aho raha milaza hoe: Isany amin'izy ireo aho!", zavatra tahaka izany. Ireo tànako eo amin'ny familiarina, mihira aho, mipepeka tongotra, mihikikiaka. Koa, afaka fotoana fohy, tofoka amin'izany aho, dia mody any an-trano manao zavatra hafa indray.

¹³ Saingy rehefa hidera an'Andriamanitra ao amin'io Fanjakana vaovao io isika, dia tsy hisy arerahana na dia kely aza, fa ho fitahiana—fitahiana hatrany fotsiny, tsy misy farany tsotra izao. Saingy, ny zavatra hisy, amin'io fotoana io dia hovana isika. Tsy ho tahaka ny ankehitriny. Fa ho tena hafa, ho famoronana hafa raha oharina ny amin'izao misy antsika izao. Koa, faly isika.

¹⁴ Teo am-pieritreretana aho. Tsy fantattro raha efa voarakitro am-peo izao na tsia. Rahalahy Charlie, vao tsy ela, niaraka taminy tany Kentucky aho, ary hoy izy tamiko: "Ralahahy Branham, heverinao va fa amin'ny Fanjakana arivo taona, izaho sy hianao, mbola hihaza 'écureuil'?"

Hoy aho: "Tsy heveriko fa izay, ry Charlie."

¹⁵ Hoy izy: "Saingy, tena tiantsika manko izany," hoy izy, "moa ve ka mbola heverinao—moa va ka heverinao fa hataontsika izany, rehefa any amin'ny Fanjakana arivo taona isika?"

Hoy aho: "Tsia, ao amin'ny Fanjakana arivo taona, tsy misy ho vonoina."

Ary hoy izy: "Saingy, tena tiantsika manko izany."

¹⁶ Hoy aho: "Charlie, inona no hitranga raha vitako ny handresy lahatra anao fa efa nisy fotoana na-ha-kisoa anao, ary nompiana hianao mandrapahatonganao ho lasa vatana ambony kokoa, ka tonga olombelona. Moa ve indray andro any ka hiverina hianao, te-hiverina ka hanana ny fifalian'ny kisoa?"

tianareo ve ny andro anio ho andron'ny Kalvary ho anareo, tianareo ve ny hanangan-tanana, mba hilaza hoe: «mivavaha ho ahy, ry Rahalahy Branham. Te-hahafantatra Azy amin'ny maha-Mpamonjiko Azy aho.» Hitahy anao anie Andriamanitra, ry tovolahy. Misy olon-kafa ve? Hitahy anao anie Andriamanitra, ry rahalahiko, ery, eny aoriana.

¹⁴⁶ Mbola hisy hafa ve, hilaza hoe: "Te-hahafantatra Azy aho. Tiako raha andron'ny Kalvary ho ahy izao. Tofoka aho. Hampandroso ahy ho aiza ny hanamaivana ny anton-javatra nahaterahako mihitsy, izay tokony hataoko? Teraka aho, nateraka ho zanak'Andriamanitra, nefo aho eto mamikitra ny zavatr'izao tontolo izao. Andriamanitra ô, aoka aho ho voahombo anio. Aoka aho hanombo ny tenako, anio, izaho mihitsy sy ireo hevitro, mba ahafahako mivelona miaraka amin'i Kristy, ka hivelona ho an'ny hafa. Na toy inona fitondran-tenan'izy ireo amiko, na maneso ahy, na manenjika ahy, na miteny ratsy ahy isan-karazany, sy ny rehetra, enga anie aho mba handeha ampanetren-tena hatrany, malefaka toy ny ondry, toy izay Nataony. Ary, indray andro any, nampanantena ny hanangana ahy Izy, amin'ny Andro farany. Miandry an'io Andro io aho." Moa ve misy hafa te-hanangan-tanana? Hitahy anao anie Andriamanitra, ery, etsy aoriana; hianao koa. Eny ary. Mbola misy hafa, izay fotsiny... Hitahy anao Andriamanitra. Hitahy anao Andriamanitra. Mbola misy hafa, ery, alohan'ny hivavahantsika.

¹⁴⁷ Ry Rainay any An-danitra, voalaza, rehefa nitory i Petera, tamin'ny andro Pentekosta. "Izay rehetra nino dia niampy ho isan'ny Fiagonana." Tena nino tamin'ny fony rehetra izy ireo. Ireto olona vao nanangan-tanana, inoako fa nino tamin'ny fony rehetra ireo. Ary raha izay no zava-misy, misy sinin-drano efa vonona eto. Maniry izy ireo mba ho voavela ny helony. Misy olona eto afaka ny hanao batisa azy ireo amin'io Anarana io, ilay Anarana tokana ety ambanin'ny Lanitra izay nomena ny olona, ka amin'ny alalany no tsy maintsy hamonjena antsika.

¹⁴⁸ Raha ny marina, toy izay nilazako vao teo ilay andinin-tsoratra, fa "ny fibebahana sy ny famelan-keloka dia tsy maintsy toriana amin'ny Anarany, maneran-tany, manomboka ao Jerosalema". Ary, tao Jerosalema, rehefa notoriana ny fibebahana sy ny famelan-keloka, niresaka tamin'izy ireo ny amin'ny Soratra ny apostoly, ary nolazainy azy ireo fa "tsy maintsy mibebaka aloha izy ireo, izay vao atao batisa amin'ny anaran'i Jesosy Kristy." Izay, io no andraikirity ny mpitory. Izy ireo, ireo no tsy maintsy mibebaka, ary izy, no tokony hanao batisa azy, ho famelana ny helony. "Ireo izay avelanareo ny helony, dia ho voavela; ireo izay fehezinareo, dia ho voafehy."

¹⁴⁹ Ray ô, ahoana no nahatafiditra an'izao tontolo izao ao amin'ny fanandevozana toy izao? Nahoana no tsy hino ity Filazantsara tsotra ity? Ary mampiditra solony amin'izany mihitsy aza izy ireo: anarana diso, batisa diso, batisan'ny Fanahy Masina diso, ny fandraisan-tanana ny mpitory teny, ny fampiasana ireo entina milaza Ray, Zanaka, Fanahy Masina, izay tsy hita ao amin'ny Soratra akory. Zavatra nosoratan'ireo Romana izany; tsy fampianarana ara-kristiana, tsy ao amin'ny Baiboly mihitsy. Ny famelan-

ho roasiny!

¹⁴⁰ Manàna andro ho anareo eo Kalvary, ary Andriamanitra hanatanteraka ny Sitrapony aminareo. Holazaiko indray izany. Manàna andro ho anareo eo Kalvary, ary Andriamanitra hanatanteraka ny Sitrapony aminareo.

Ndeha hivavaka.

¹⁴¹ Tompo, Andriamanitra ô, ento eo Kalvary izahay rehetra izao ankehitriny izao. Omeo anay ny hanary ny maha-izy anay, ry Tompo, ny tahotra olombelona, ny tahotra izay mety lazain'ny hafa. Nefa, izao tontolo rehetra izao nanao Azy ho fihomehezana, ka naneso Azy. Saingy nankato Izy, eny hatramin' ny fahafatesana. Nankato Izy, eny hatramin'ny fahafaham-baraka. Nankato Izy, eny na dia teo ambanin'ny ziogan'ny governemanta federaly aza.

¹⁴² Ary tsapanay fa, raha namely an'ity tany ity i Satana, dia izy no tonga lohany sy mpitantana an'ity tany ity. Naneho vavolombelon'izany izy teo anatrehan'ny Tomponay, hoy izy hoe: "Ahy ireo fanjakana ireo. Izaho no hanao izay tiako atao aminy." Ary tsapanay fa hatramin'io andro io, mandraka ankehitriny, ity izao tontolo izao ity, tao ambany ozona, dia notapahan'ilay nanozona azy.

Saingy, Andriamanitra ô, Andriamanitra ô, manompo an'ilay Fanjakana tsy voahozona izahay.

¹⁴³ Andriamanitra Rainay ô, tena mahafinaritra tokoa, ireo zava-dehibe Nataonao tao amin'ny — tao amin'izao tontolo izaon'ny sary mihetsika ankehitriny. Ny namela an'ireo horonan-tsary lehibe, toy ny "Didy Folo", sy ny sisa, ho tanteraka, mba haseho ho hitan'ireo lehilahy sy vehivavy, izay tsy mba hanitsaka mihitsy ny fiangonana, fa hampahita azy ireo ny amin'izany. Ny lalan'Andriamanitra dia lalanana lavin'izao tontolo izao. Satria izahay dia toy ny... Mitsofoka ao amin'ny Rosia izahay izay ao ambany fitondrana kominista.

¹⁴⁴ Eto amin'ity izao tontolo izao ity izahay, saingy tsy avy amin'ity izao tontolo izao ity. Nandeha teo Kalvary izahay. Nanombo ny tenanay teo, ho an'ny Fanjakan'Andriamanitra, mba ho isan'izay Azy. Tsy miraharaha izay mety lazain'ny olona, raisinay ny lalanana miaraka amin'ireo vitsy voaeso nefo an'ny Tompo. Mandroso ho amin'ny fitsanganana hatrany izahay, ary inoanay fa manakaiky ny fotoana, Tompo ô, izay hitsangananay, ka hiditra ao amin'ny Fanjakana izay haka ho fananany an'ity izao tontolo izao ity. Toy izay nahitan'i Daniela azy mialoha, izao tontolo izao dia tena voatorotoro toy ny akofa nopahon'ny rivotra eo am-pamoloana fahavaratra. Fa ilay tendrombohitra, ilay Vato dia nitombo mba ho tonga tendrombohitra lehibe izay mandrakotra ny tany. Ho avy io Vato io. Andriamanitra ô, tianay ny mba ho ampahany amin'izany. Aoka izahay handà ny tenanay, aoka izahay hitondra ny hazo fijaliana isan'andro, ka hivelona ho an'i Kristy, ary hivelona ho an'ny hafa. Tanteraho izany, Tompo.

¹⁴⁵ Raha misy eto anio maraina, izay tsy mahalala Azy amin'ny maha-mpamonjy Azy, ary tian'izy ireo ho tsarovana izy rehefa hivavaka farany,

Hoy izy: "Tsia."

¹⁷ Hoy aho: "Hitanao, ho tena ambony noho ny kisoa hianao, ankehitriny satria efa olombelona, dia tsy te-hiverina ho kisoa intsony." Hoy aho: "Ankehitriny, ampitomboy iray alina izany, ary izany no hitranga rehefa hovaina hianao, ny amin'izay misy anao eto ho amin'izay hisy anao. Tsy te-hiverina ho olombelona intsony hianao."

¹⁸ Marina izany. Ho tena zavatra hafa izany. Faly tokoa aho, raha mieritreritra an'izany fotsiny: ny fahalalana fa indray andro any dia hiakatra ambony kokoa isika.

¹⁹ Eny, ankehitriny, raha sitraky ny Tompo, amin'ny alahady manaraka, izany hoe ny... Avy eo dia ho any Wyoming aho, miaraka amin'ny sakaza mahafinaritra, na any Idaho, miaraka amin'ilay sakazako mahafinaritra, Rahalahy Miner Arganbright, Rahalahy Clayt Sonmore, ireo Mpandrarah Kristiana.

²⁰ Amin'ny herinandro manaraka, ho avy, izany hoe ny faha-fito, dia tsy maintsy ho any—any Dallas aho, ao Texas, amin'ilay favoriam-be ataon'ny Feon'ny Fanasitrana. Ary tsy maintsy mitory aho ny faha-fito hariva. Ary avy eo, dia hiverina mba handeha any Idaho aho, hiaraka amin'i Rahalahy Arganbright sy ireo Mpandrarah Kristiana. Mety hanana takariva ao Minneapolis aho, alohan'ny handehananay indray. Ary koa fiaraha-misakafo amin'ireo Mpandrarah Kristiana.

²¹ Raha ankasitranan'ny Tompo, ny alahady maraina manaraka, te-hiverina indray eto amin'ny 'tabernacle' aho, ary raha afaka aho, ka sitrapon'ny Tompo izany, dia te-hiresaka ny amin'ny loha-hevitra hoe Tadio ao amin'ny rivotra, raha sitrapon'ny Tompo izany, toa tato am-poko izany nandritra ny herinandro teo.

²² Ary indray maraina, aloha be, tamin'ny efatra ora teo, niari-tory aho, ka nanana an'izao fisainana izao: "Teo Kalvary tamin'io andro io." Ary te-hiresaka ny amin'izany aho, anio maraina: Teo Kalvary tamin'io andro io.

²³ Ary ankehitriny, ho vaki-teny, raiso ankehitriny ny Baibolintsika, ao amin'ny Soratra, ny filazantsaran'i Matio, toko faha 27. Ary, manomboka ny andininy faha 27, hamaky ny am-pahany amin'io Andalan-tsoratra io isika, mba hananantsika fototra hiaingana, avy eo dia hanomboka avy hatrany. Ary rehefa tapitra ny fitorian-teny, dia hivavaka ho an'ireo marary isika.

²⁴ Ary, oh, hatramin'ny fotoana farany naha-teto ahy, izay nampahatsaiviko fotsiny an'ireo zava-dehibe ny amin'izao karazana asa fanompoana vaovao ananako izao, dia nahazo fijoroana vavolombelona betsaka mihoatra lavitra noho ny tany aloha rehetra aho raha ny amin'io favoriana io.

²⁵ Misy zavatra, eto, izay tsy maintsy ilana mifandray amin'ilay olona, na toy inona mety nanehoana zava-mahagaga. Nefa, hitanareo, ny fanasitrana dia tsy maintsy mitoetra eo amin'ny finoan'ilay olona. Ankehitriny, raha manana finoana ilay olona...

²⁶ Ary raha mahita isika, ohatra, ny Fanahy Masina mifindrafindra eto

amin'ny mpihaino ka milaza hoe: "Zavatra toy izao sy izao no nitranga. Ary ny anaranaao dia izao. Ary avy amin'ny toerana toy izao hianao. Ary izao no nataonao. Ary toy izao no hitranga." Ny fahitana an'izany rehetra izany tanteraka araka ireo zavatra ireo!

²⁷ Nefa, eo kosa ilay olona dia tokony hanandratra ny masonry ka hilaza hoe: "Tsy afaka ny ho zavatra hafa izao raha tsy Andriamanitra. Ekeko ny fanasitranana ahy."

²⁸ Saingy raha tokony ho izany, hoy ilay olona hoe: "Ametraho tanana aho, izaho, ary mivavaha ho ahy, mba ahafahako, ho sitrana." Saingy izany no nampianarina antsika, eto Amerika, ary noho izay, ny finoana an'izany. Ary mifanaraka amin'ny Soratra io, azo antoka.

²⁹ Saingy kosa, eto, hitantsika fa any Afrika sy any amin'ireo toeran-kafa: fa raha misy zavatra toy izany mitranga, dia hijaraka hanandra-tanana ny mpihaino rehetra, ka samy hanaiky ny fanasitranana azy, satria ho azy ireo, tsy nisy fampianarana voarainy. Hitanareo? Tsy nampianarina azy ireo ny fanasitranana. Ary koa, rehefa mahita an'izany izy ireo, dia mahafantatra fa tena misy Andriamanitra velona. "Ary, raha velona Izzy, Izzy—Izzy no manasitrana." Ary miaraka amin'izay, vita izany, satria efa mipetraka ny fanorenana, ireo fototra, fa Izzy no mpanasitrana, ary Izzy no manasitrana ny olona. Avy eo, rehefa mahita ny Fanatrehany miasa amin'ny alalan'ny Fiagonany izy ireo, dia milaza hoe: "Mamaly ny fanontaniana izany. Izay ihany no ilaintsika."

³⁰ Fa isika, nampianarina antsika "ny fametrahan-tanana amin'ny marary", sy ireo zavatra toy izany. Izay no antony tsy mampandeha an'izany tsara eto Amerika.

³¹ Ankehitriny, tadio, amin'ny alahady maraina izao, raha sitrapon'ny Tompo, — araka ny mahazatra, Rahalahy Neville no hanao filazana, izany dia ny hoe Tadio ao amin'ny rivotra.

³² Ankehitriny dia nomeko fotoana kely hianareo mba haka ny Matio 27, ao amin'ny Soratra. Ndeha hanomboka hamaky ny—ny andininy faha 27 ao amin'ny Filazantsaran'i Matio. Ankehitriny, hihaino tsara ny famakiana isika.

Ary ny miaramilan'ny governora dia nitondra an'i Jesosy ho ao anaty rova sady nanangona ny miaramila namany rehetra ho eo aminy.

Ary rehefa nanala ny fitafiany, dia nanafy Azy jaky izy.

Ary nandrindrana satroka tsilo izy, ka nasatrony ny lohany, ary nampitaniny volotara ny tanany ankavanana, dia nandohalika teo anatrehany izy ka naneso azy hoe: Arahaba, ry Mpanjakan'ny Jiosy!

Dia nororany Izzy, ary nalainy ny volotara, ka nokapohiny ny lohany.

Ary rehefa naneso azy izy, dia nanala ilay lamba taminy, dia nampitafiany Azy indray ny fitafiany, ary dia nentiny Izzy mba hohomboana amin'ny hazo fijaliana.

¹³⁴ Ahoana no namelana ny helok'izy ireo, tao amin'ny Baiboly? Petera no namaly ny fanontaniana, tamin'ny andro Pentekosta. Nilaza ireo hoe: "Inona no ataonay mba ho vonjena? Ahoana no ataonay mba handray Izay anananareo?" Nanoratra ny fitsipika arahina izy. Nolazainy azy ireo izay tokony atao.

Nilaza izy hoe: "Mibebaha, hianareo, eo amin'Andriamanitra, ary aoka hatao batisa amin'ny Anaran'i Jesosy Kristy." Ho an'inona? Ho famelana ny helokareo. Ireo ary, ireo asa "lehibe kokoa".

¹³⁵ Firy aminareo, mpitoky teny, anio maraina, firy aminareo, izay mihaino ny Teniko eo amin'ny horonam-peo, no vonona ho eo Kalvary anio maraina? Ka hihevitra izay nataon'Andriamanitra ho anareo teny. Hahafohy ireo fampianaram-piangonanareo ka hitory ny Filazantsara. Haleloia! Eo antananareo izany ankehitriny. Inona no ataonareo ny amin'Izany?

¹³⁶ "Satria ny fibebahaha sy ny famelan-keloka dia tsy maintsy toriana amin'ny Anarany, maneran-tany, manomboka any Jeresalema." Haleloia! Voninahitra! Izay.

¹³⁷ idika inona ho anareo ny Kalvary? Inona no nataon'io andro io ho antsika? Moa va nameno telojia anareo izany? Nanao anareo ho olona manana vozon'akanjo miavaka va izany? Sa nanao anareo ho tonga Kristiana, izay nanoka-tena feno? Haleloia!

¹³⁸ Voavela heloka! "Hanao asa lehibe noho izao hianareo." Hitanareo ny hoe iza ilay "hianareo", tsy izay? "Ireo asa lehibe noho ireto", ny famelana heloka, amin'ny anaran'i Jesosy Kristy.

¹³⁹ Saingy noho ny fampianaram-piangonana sy ny anaram-piangonana, sy izany rehetra izany, no mahatonga anareo ho voafatotra ka tena tonga eo amin'ny toerana mbola hanompoanareo an'izao tontolo izao indray. Lazao ahy hoe olona iza, lazao ahy hoe lehilahy iza, lazao ahy hoe vehivavy iza, no afaka tonga eo Kalvary, ka hitady avy eo ny hanambony tena satria nisy olona nilaza zavatra anankiray. Lazao ahy izay fomba ahafahanareo mijery ny Kalvary mifanatrika, tena eo ambanin'izany andro izany, io andro io, tao Kalvary... Ahoana no ahafahanareo manana ny andronareo teo Kalvary nefo mivoaka eo miaraka amin'ny vozon'akanjo miavaka? Ahoana ny ivoahanareo avy ao nefo mpivadibadiky ny anaram-piangonana, ka mitory ny fampianaran'olombelona? Nahoana izany no tsy mahatonga anareo manetry tena manoloana ny Tenin'Andriamanitra? Raha tahiny ka mba mandeha eny hianareo, dia hivoaka feno fanetren-tena avy eo. Ahoana no mety haniranareo ho tonga olo-malaza ao amin'ny rafi-piangonanareo, mandray haja, kanefa i Jesosy Kristy, ilay zanak'Andriamanitra, dia nanetry Tena mihitsy, ka nahatonga ny Vatana nototoroina mihitsy, ny Tarehiny voarora, hatramin'ny henatra sy ny fahafaham-baraka? Ary nendahan'izy ireo ireto Ankajony ka nohomboany teo anatrehan'izao tontolo izao Izzy. "Rehefa nanamavo ny henatra." Ahoana no ahafahanareo mankeo Kalvary, ka miverina eo ho hafa noho izay naha-Izzy Azy: fahafaham-baraka, henatra?

Oh," hoy hianareo, "Handaka sy handroaka ahy izy ireo." Avelao hianao

manan-tsaina, ireo manam-pahaizana, ireo be fahalalana sy ireo olon-kendry, sy ny Namelany an'Izany ho voambara amin'ny zaza madinika, izay vonona ny ho tonga eo Kalvary.

¹²⁷ Ankehitriny, jereo tsara. Nilaza i Jesosy, jereo tsara ny fomba Nentiny nanehoana an'izany. "Ireo asa Ataoko," izay Ataony koa Ankehitriny mihitsy, "ireo asa Ataoko ankehitriny, manasitrana ny marary, manangana ny maty, manokatra ny mason'ny jamba, ireo asa ireo, no hataonareo koa. Hataonareo izy ireny, raha mino Ahy hianareo. Hanao an'ireo asa ireo hianareo. Ary avy eo dia hanao asa lehibe noho izany aza, satria Izaho mankany amin'ny Raiko."

¹²⁸ "Vetivety foana, tsy hahita Ahy intsony izao tontolo izao: fa hianareo, hianareo no hahita Ahy. Hiaraka aminareo Aho, eny ho ao anatinareo, mandra-pahatonga ny farany. Tsy hamela anareo ho kamboty Aho. Hangataka amin'ny Ray Aho: Izy handefa Mpananatra hafa ho eo aminareo, dia ny Fanahy Masina, izay tsy azon'izao tontolo izao ho raisina; fa hianareo, no mahafantatra Azy."

¹²⁹ Ankehitriny, mariho. Ireo asa "lehibe kokoa", dia ny fananana ny Hery ao amin'ny Fiagonana, tsy ny hoe hanasitrana ireo marary amin'ny vavaka, ny handroaka demonia amin'ny vavaka, fa ny mamindra Fiainana Mandrakizay ho an'ny mino. Ny Fanahy Masina dia ho tonga, ka navela ho eo an-tanan'ny Fiagonana, mba hamindrana Aina. Oh! Izay no tena dikan'ny Kalvary. Naka ho fananany an'ireo lehilahy sy vehivavy ratsy indrindra Izy, ireo nihemotra, ka nanangana azy ireo teo amin'ito toerana ito, dia ny mahazanak'Andriamanitra lahy sy vavy, dia ny hanasitrana ireo marary sy ny hamindra ny Fiainana Mandrakizay; amin'ny fanomezana ny Fanahy Masina ho an'ireo mpino mpankato, ireo lehilahy izay tsy nino akory fahiny no lasa mpino, ka mamindra ny Fiainana ara-panahy Mandrakizay. Toy inona ny maha-lehibe, ny filazana...

¹³⁰ Ito vehivavy marary matory eto io, afaka ny hivavaka am-pinoana aho, dia ho sitrana izy. Zavatra lehibe izany. Izay no Nataony tamin'izay.

¹³¹ "Saingy", nilaza izy, "hanoa asa lehibe noho izany hianareo. Hanome anareo Hery Aho, tsy ny hoe hanangana azy ho amin'ny vanim-potoana ihany, fa ny hanome azy Fiainana Mandrakizay, izay ho Mandrakizay, tsy manampahataperana." Ry jamba mampahonena, inona loatra no ataonareo mba ho diso an'izany? Tsy hitanareo va ilay hoe zavatra "lehibe kokoa"? Io no zavatra lehibe indrindra izay afaka ny hisy hatramin'izay, dia ny famindrana ny Fiainana Mandrakizay amin'ireo olona. Ny Fiainana Mandrakizay, inona moa izany? Ilay Fiainana Nivelomany, ny Fiainana izay tao Aminy. Ny mamindra an'izany ho an'ny hafa. Moa va misy olona mety mahavita an'izany? Ny zanak'Andriamanitra mahavita izany.

¹³² Nilaza i Jesosy: "Ireo izay avelanareo heloka, dia ho voavela; ireo izay fehezinareo, dia ho fehezina."

¹³³ Kanefa, teo no nahatonga ny fiagonana katolika sy ireo hafa nanao fahadisoana. Miseho eo izy ireo ka milaza hoe: "Mamela ny helokareo aho." Tsy izany akory.

Ary raha nandeha izy, dia nahita lehilahy Kyreniana anankiray, atao hoe Simona, ka izy notereny hitondra ny hazo fijalian'i Jesosy.

Ary rehefa tonga teo amin'ny tany atao hoe Golgota izy, izany hoe Ikarandoha, dia nomeny divay miaro afero Izy mba hosotroiny; ... ary nony nanandrana izany Izy, dia tsy nety nisotro.

Ary rehefa voahombony tamin'ny hazo fijaliana Izy, dia nanaovany loka no fizàrany ny fitafiany, mba hahatanteraka izay nolazain'ny mpaminany hoe: 'Nozarainy ny fitafiako, ary nilokany ny akanjoko'

... nipetraka izy, dia niambina Azy teo.

Ary napetany teo ambonin'ny lohany ny soratra milaza ny nanamelohana Azy, dia izao: Ity no Jesosy, Mpanjakan'ny Jiosy.

Ary nisy jiolahy roa nohomboana tamin'ny hazo fijaliana teo an-daniny roa, ny anankiray teo amin'ny an-kavanana, ary ny anankiray teo amin'ny an-kaviany.

Ary izay—izay nandalo dia niteny ratsy Azy,

Sady nihififikasi-doha ka nanao hoe: Ry Ilay mandrava ny tempoly sy manangana azy amin'ny hateloana, vonjeo ny tenanao. Raha Zanak'Andriamanitra Hianao, midina hiala amin'ny hazo fijaliana!

Ary dia naneso toy izany koa ny lohan'ny mpisorona mbamin'ny mpanora-dalàna sy ny loholona ka nanao hoe:

Ny sasany novonjeny; fa ny tenamy tsy hainy vonjena. Mpanjakan'ny Isiraelly Izy, aoka hiala amin'ny hazo fijaliana Izy ankehitriny, dia hino Azy izahay;

Natoky an'Andriamanitra Izy, aoka Izy hamonjy Azy ankehitriny, raha ankasitrahany Izy, satria hoy Izy: Zanak'Andriamanitra Aho.

Ary nandatsa Azy toy izany koa ireo jiolahy niaraka nohomboana taminy tamin'ny hazo fijaliana.

Ary hatramin'ny ora fahenina ka hatramin'ny ora fahasivy dia maizina ny tany rehetra.

Ary nony tokony ho tamin'ny ora fahasivy, dia niantso tamin'ny feo mahery Jesosy ka nanao hoe: "Ely, Ely, lamà sabaktany?" izany hoe: "Andriamanitra ô, Andriamanitra ô, nahoana no dia mahafoy Ahy Hianao?"

Ary ny sasany tamin'izay nijanona teo, raha nandre izany, dia nanao hoe: Miantso an'i Elia Ileho.

Ary niaraka tamin'izay ny anankiray teo aminy dia nihazakazaka ka nandray sipaonjy, ary rehefa natsobony tamin'ny vinaingitra izany ka notohiziny tamin'ny volotara, dia natohony hotsentsefin'i Jesosy.

Fa ny sasany kosa nanao hoe: Aoka hoe hizahantsika na ho avy hamonjy Azy Elia, na tsia.

Ary niantso tamin'ny feo mahery indray Jesosy, dia nanolotra ny fanahiny.

Ary, indro, ny efitra lamba tao amin'ny tempoly dia triatra nizara roa hatrany ambony ka hatrany ambany; dia nihorohoro ny tany, ka nitresaka ny vatolampy;

Ary nisokatra ny fasana, ka maro ny fatin'ny olona masina izay efa nodi-mandry no natsangana,

Ka nivoaka avy tao amin'ny fasana ireo taorian'ny nitsanganan'i Jesosy, dia nankao amin'ny Tanàna Masina ka niseho tamin'ny maro.

Ary ny kapiteny sy ny fehiny, izay niambina an'i Jesosy, raha nahita ny horohorontany mbamin'izay zavatra tonga teo, dia raiki-tahotra indrindra ka nanao hoe: Marina tokoa fa Zanak'Andriamanitra io Lehilahy io.

³³ Ndeha isika hiondrika fotoana fohy mba hivavaka.

³⁴ Tompo ô, mahalala izahay fa Andriamanitra Hianao. Ary izany... Rehefa avy namaky an'ito Teny madio sy masina ito, mbola afaka mahita izahay fa tsy miova ny Toetranao. Mbola Andriamanitra Hianao. Ary toa neverina fa tsy nisy famonjena mihitsy ho an'i Jesosy, ka lasa teo an-tan'an'ny ratsy fanahy Izy, ary nopo potopotehana Izy, nororana Izy, noesoesohina Izy, ary nombohina teo amin'ny hazo fijaliana Izy, nihoso-dra, ho faty. Ary toa tsy nisy famonjena mihitsy, na avy aiza na avy aiza, ka nahatonga Azy niantso mafy hoe: "Andriamanitro ô, Andriamanitro ô, nahoana Hianao no mahafoy Ahy?"

³⁵ Saingy nuditra an-tsehatra Hianao rehefa tsy nisy afaka nanao zavatra intsony. Nandray lesona izahay, Tompo ô, fa raha manana renirano tsy hay vakiana, raha manana tendrombohitra tsy azo hohoarana. Hain'Andriamanitra indrindra ireo zavatra tsy hain'ny olona atao.

³⁶ Hianao Ilay mahay mananteraka indrindra; marina tokoa, Fantatrao ny antony nisian'io andro teo Kalvary io. Hianao, amin'ny maha-Andriamanitra, Ilay tsy manam-petra, Fantatrao fa tsy maintsy ho tonga io ora io. Saingy raha vao tanteraka izany, dia indro fa naneho Hianao fa Andriamanitra. Hianao no naneho hoe Iza no Lehibe. Nampiontsona ny tany Hianao, ary ireo masina nandry tao amin'ny tany dia nitsangana. Nahatonga ny masoandro ho maizina Hianao, tamin'ny alina... toy ny aizina amin'ny alina, mba hanehoana fa Andriamanitra Hianao. Saingy toa nangina ela Hianao.

³⁷ Hisintonia an'izao teny famaranana izao àry izahay: raha tahiny ka mbola mandeha araka ny Fanahy, tarihin'ny tanan'Andriamanitra, na toy inona mety tsy fandehan-javatra, na izany aza, dia manatrika ny Kalvary izahay; Andriamanitra no hiteny amin'ny ora mety, amin'ny fotoana mety.

³⁸ Ankehitriny, Andriamanitra Rainay ô, mangataka Anao izahay mba hamela ny fahotanay sy ny fahadisoanay. Mangataka ny fitarihan'ny Fanahinao izahay. Tariho izahay, toy ny nitarihan'ny Voromailala an'Ilay Zanak'ondry. Ataovy ho mpankato izahay manoloana an'izay rehetra mety hitranga aminay, amin'ny fahalalana an'izao, dia ny hoe Andriamanitra

nataon'ny Kalvary ho anareo. Mijery azy isika, ka milaza hoe: "Ô, eny, tsara izany." Tsy izay akory. Raha io Zanak'Andriamanitra teo io, tsy maintsy Nilainy ny ho eo Kalvary, mba hohomboana, ny zanaka rehetra izay ho tonga dia tsy maintsy mankeo An-kalvary. Izy dia tsy maintsy, izy koa, manana Kalvary anankiray. Tsy maintsy manana ny andronareo eo Kalvary hianareo. Izaho tsy maintsy manana ny androko eo Kalvary. Io no mamarana ny resaka ota. Tsy ny fandraisana ny tanan'ny mpitori-teny; tsy ny fidirana ao ampiangonana noho ny fihetsiketsehana, na miditra ao amin'ny taratasy, na miditra ao amin'ny fanekena. Fa ny fidirana ao amin'ny alalan'ny Fahaterahana. Tsy mbola nanome taratasy Izy. Tsy mbola nampanao fanekena Izy. Fahaterahana no Nomeny. Toy izany no hidirantsika Ao. Koa, manomboka eo, mivelona amin'ny fiainana kristianina ho azy isika.

¹¹⁹ Ankehitriny, fanamarihana hafa indray. Osy ny an-tsasany, ondry ny an-tsasany, tsy misy izany, izay. Hianareo dia tsy ho osy ny an-tsasany, ondry ny an-tsasany. Na hianareo Osy na hianareo Ondry.

¹²⁰ Kanefa, raha manao asa soa fotsiny hianareo, ka heverinareo fa amin'ny alalan'ireo no idirana Ao, raha izay dia tsy nisy nilàna ny Kalvary. Niaraka tamin'ny lalàna, dia efa teo izany. Saingy, satria nilaina ny andro anankiray ho an'ny Kalvary, dia ny mba hampidirana an'izany, mba hahatonga antsika tsy ho mpikambana amin'ny fiangonana fotsiny, fa mba ho zanak'Andriamanitra lahy sy vavy. Izay ilay andro teo Kalvary. Izao no dikan'izany ho anareo: mba ahafahanareo manao, manaraka sy miasa tahaka an'i Jesosy.

¹²¹ Kanefa, ny renirano tsy mikoriana mandroso no sady mihemotra. Ny renirano tsy mikoriana afa-tsy amin'ny zotra anankiray ihany. Toy izany koa, ny Fanahin'Andriamanitra dia tsy mikoriana afa-tsy amin'ny zotra anankiray ihany. Tsy mifangaro na amin'inona na inona Izy. Mikoriana amin'ny zotra anankiray hatrany.

¹²² Jereo tsara Jesosy, eto am-pamaranana; hoy i Jesosy: "Ny asa Ataoko, no hataonareo koa, ary hanao asa lehibe noho izany aza hianareo, satria Izaho mankany amin'ny Ray."

¹²³ Tsy hoe ho an'ny fiangonana eto ihany no ilazako ireo zavatra ireo, — hianareo, azonareo, — saingy atao raki-peo ireto Hafatra ireto. Amam-polony aman'arivony no olona mihaino azy ireny, maneran-tany.

¹²⁴ Hamaly avy hatrany an'ito fanontaniana ito aho, ho an'izay mpanakiana. Nolazaina tamiko matetika... notaterina. Milaza izy ireo: "Saingy, inoanareo ny Baiboly? Nilaza i Jesosy: 'Ireto asa Ataoko, no hataonareo koa, ary hanao asa lehibe noho izany aza hianareo, satria Izaho mankany amin'ny Ray.'"

¹²⁵ Ahoana no ahafahanao ratsy toy izany, tompoko? Ahoana no ahafahanao banga fahafantarana toy izany, very ao amin'ireo teolojia ara-tsaina, ao amin'ireo fanamboaran-tsaina ny amin'ireo zavatra ireo? Ry sakaiza malalako izay very, tsy afaka ny ho azonareo va fa ity Baiboly ity dia misy dikany arapanahy?

¹²⁶ Nankalaza ny Ray i Jesosy noho ny Nanafenany an'Inty tamin'ireo

¹¹⁰ Raha mba afaka mahazo an'ireo zava-misy fototra ireo ny fiangonana, dia ny hoe tsy zavatra ezahanareo atao, ka terenareo ny tenanareo ny hanao. Fa zavatra teraka ao anatinareo.

¹¹¹ Mamela ahy, ry sakaizako pentekotista. Izaho dia pentekotista. Saingy ireo sakaizako pentekotista dia tonga eo amin'ny toerana izay ilainy ny feno—feno mozika tena mihetsika be, ireo fikapokin'ny zava-maneno, na fitehafantanana, na ny amponga, mba hampihiakiaka ny olona. Izany, fihetsem-po fotsiny ihany. Ireo anjomara maneno alohan'ny ady. Atao ho tsapan'ny olona ny fihetsem-po alohan'ny ady. Ny mozika, inoako izany. Mikapo-tànanana, inoako izany. Fa, inoako ireo zavatra ireo. Marina tokoa izany. Tokony hananantsika ireo zavatra ireo.

¹¹² Saingy namaivaninareo ireo zava-dehibe; dia io fiaianana feno fanoloranta io, ka Andriamanitra monina ao anatinareo: ny manao izay mety ho azy, satria tsara izany. Ny mandroso hatrany, izay fotsiny, ny fahitana an'izany toy ny fiaianana isan'andro. Ny manana an'io fiaianana io, izay fotsiny. Koa dia mijery hianareo, hitanareo izay mitranga. Izao fotsiny, hianareo... hianareo tsy... Eo amin'ny ara-be lehibe hianareo, — izay no dikan'ny Kalvary ho anareo, — eo amin'ny ara-be lehibe, nosokafana ho anareo tamin'io andro io.

¹¹³ Ankehitriny, ankehitriny, tadidio, tsy afaka ny ho osy amin'ny an-tsasany hianareo, ka ondry ny an-tsasany. Tsy afaka miaro ireo.

¹¹⁴ Koa, maro ny milaza hoe: “Eny, fantatrao ve? Manana rafi-piangonana izahay ao amin'ny antokonay. Manampy ny malahelo izahay. Manao an'izao.” Tsy misy maha-ratsy an'izany, saingy midera-tena hianareo. Aza manao an'izany.

¹¹⁵ “Ataovy ao amin'ny miafina ny fiantranareo”, hoy i Jesosy. Zavatra mandeha ho azy izany, zavatra ao anatinareo, tsy mangataka aminareo ambonin'ny mandeha maka rano iray vera izany. Mangetaheta hanao. Raha mangetaheta izay manodidina anareo, mieritreritra ny aminy koa hianareo. Ny tadiavin’izay manodidina anareo — mieritreritra azy hianareo, toy ny hoe anareo izany. Ary tsy mitandrina akory ny amin'izany hianareo, mitohy ihany ny fiaiananareo, izay fotsiny.

Kanefa, tsy afaka ny ho ondry amin'ny an-tsasany hianareo, osy amin'ny an-tsasany.

¹¹⁶ Noho izany, raha hoy hianareo: “Koa, manana rafitra ny fiangonanay. Mihantra ny mahatra izahay, ary manao an'izao, sy manao an'izato, sy manao manao izao zavatra hafa izao.”

¹¹⁷ Raha inty ampahany anankiray inty no anananareo fa tsy ito, ilay fiaianan'i Kristy ao aminareo, dia ho zava-poana ny anovanareo izany. Jesosy... Hoy i Paoly, ao amin'ny I.Korintiana 13: “Raha omeko ny malahelo ny fananako rehetra, raha atolotro ho toy ny fanatitra dorana aza ny tenako, tsy mahaso ahy akory izany.”

¹¹⁸ Mafy ny fandrenesana an'izany, saingy fahamarinana. Tokony ho tonga eo amin'ny toerana ahatsapana an'io zava-misy io hianareo, mahafantatra izay

mampanaiky ny zavatra rehetra hasoanay, ka hahalala izahay fa hilamina ny rehetra.

¹¹⁹ Meteza hiaraka aminay anio, mandritra izao fivoriana izao. Miangavy Anao izahay mba hamonjy izay azo hovonjena, izay mitady famonjena. Fenoy Fiainana Mandrakizay ireo izay mitady Izany. Miangavy Anao mba hanasitrana ireo marary sy ireo fadiranovana, ka tonga hitady fanasitrana. Ka hidera Anao izahay noho izany. Amin'ny Anaran'ny Zanakao no angatahinay izany, Ilay Mpamonjy anay, Jesosy Kristy. Amena.

¹²⁰ Ankehitriny, raha ny tori-teny anio maraina, dia te-hisintona ny fisainanareo izahay ny amin'ny loha-hevitranofidiako hovellarina manao hoe: Teo Kalvary tamin'io Andro io.

¹²¹ Mety neverina fa tsy fotoana ho an'izany izao; tokony rehefa zoma masina. Tokony hahatsiaro ny Kalvary isan'andro isika! Nandre zavatra betsaka mikasika an'izany isika, namaky zavatra betsaka ny aminy. Mpitory maro no efa nitory ny aminy, hatramin'ny nanombohan'ny fotoana. Mpihira maro no nihira ny aminy nandritra ny taona rehetra. Mpaminany maro no nilaza mialoha ny aminy, efatra arivo taona talohan'ny nisian'izany. Ary ireo mpaminany ankehitriny no manondro ny olona ny fotoana nitrangan'izany. Andro tena lehibe tokoa io! Tamin'ny andro rehetra izay navelan'Andriamanitra nisy teto an-tany, dia io no isan'ireo andro lehibe indrindra.

¹²² Ary raha lehibe toy izany ho an'ny taranak'olombelona izy io, ny Kalvary, ataoko fa tsara ho antsika ny hiverina any aorianana, ka handinika ny aminy, mba ahitana ny tena dikany marina, ho antsika. Raha ny izy, azoko antoka fa amin'izao ora tara ivelomantsika izao, dia maniry isika ny hahafantatra zavatra betsaka indrindra ny amin'ny fahalehibiazan'Andriamanitra. Izay rehetra azontsika takarina, dia eto isika mba hianatra an'izany, mba hijery izay natokana ho antsika, sy izay nataon'Andriamanitra ho antsika, ary hijery izay Nampanantenainy fa hatao ho antsika. Ary izay no antony andehanantsika aty am-piangonana. Izay no antony itorian'ny mpitory, izay no antony ianarany sy andinihany ny Soratra, ka mitady ny tsindrimandry izy. Satria mpanompo izy, ao amin'ny fanompoana ny vahoakan'Andriamanitra. Ary miezaka ny hitady zavatra izy... izay tian'Andriamanitra lazaina amin'ny Vahoakany, zavatra izay hanampy azy ireo. Angamba mety hanameloka azy ireo ny amin'ny otany izany, nefy hanampy azy ireo ny hiarina, mba ahafoizany ireo otany, ka hiarina avy eo mba hanompo ny Tompo. Ireo mpitandrina dia tokony hitady an'ireo zavatra ireo.

¹²³ Raha tena lehibe tokoa io andro io, raha io no isan'ny andro lehibe indrindra, ndeha handinika zavatra telo samy hafa ny amin'ny dikan'io andro io ho antsika. Afaka ny aman-jatony no alaintsika. Saingy, anio maraina, nifyd zavatra telo samy hafa aho, izay manana ny fahalehibiazany indrindra, izay tiantsika jerena mandritra ireo fotoana vitsy manaraka eto, izay maneho ny dikan'ny Kalvary ho antsika. Ary angatahako mba hanameloka ny mpanota rehetra eto izany, mba hitarika izay masina rehetra handohalika, mba

hampakatra ny finoan'ny marary tsirairay ho eo amin'Andriamanitra ka hiala eto sitrana, ny mpanota tsirairay ho voavonjy, ny diso lâlana rehetra hiverina ka ho menatra ny tenany, ary izay masina rehetra ho faly ka banana zoto vaovao, fanantenana vaovao.

⁴⁴ Ny zavatra lehibe tokoa, raha ny amin'ny dikan'ny Kalvary ho antsika sy ho an'izao tontolo izao, dia ny namaranany ny amin'ny resaka ota indray mandeha ihany. Ny olona dia hita fa meloka noho ny fahotana. Ary ny fahotana dia tena nananana sazy tsy hain'iza n'iza navotana, tena lehibe loatra ny sazy ka tsy nisy olona afaka nanaisotra an'io sazy io. Inoako mihitsy fa Andriamanitra no namoaka hoe izay no hitranga, — fa ho tena mafy tokoa ny sazy ka tsy hisy olona afaka hanaisotra izany, — mba ho Izy Tenany ihany no hahavita izany. Kanefa, ny sazy ho an'ny ota, dia ny fahafatesana. Ary isika rehetra dia nateraka tao amin'ny ota, notorontoronina tao amin'ny heloka, tonga teto an-tany mpandainga. Noho izay indrindra, tsy nisy tamintsika hita mendrika, ary tsy nisy olona teto an-tany afaka hita mendrika.

⁴⁵ Ary ny ota dia tsy nanomboka teto an-tany. Ny ota dia nanomboka tany An-danitra. Losifera dia... Losifera, ny devoly, dia zava-boary nohelohina, noho ny tsy fanarahany, talohan'ny nahatongavany teto an-tany mihitsy. Ny ota dia nanomboka tany An-danitra, teo amin'izay nametrahan'Andriamanitra an'ireo Anjely, sy ny sisa, teo amin'ny fototra mitovy tamin'ny olombelona. Ny fahalalana, ny hazo fahalalana, ny hazon'Aina sy ny hazo fahalalana, mba ahafahan'ny olona misafidy. Ary rehefa nomena an'i Losifera ny fahambonina, ny tombotsoa manokana hisafidy, dia te-hanana zavatra tsara kokoa noho izay nananan'Andriamanitra izy. Teo no nanomboka ireo olana.

⁴⁶ Ary ny ota dia nitaky zavatra. Ny zavatra notakiny, dia ny fahafatesana. Ny fahafatesana no sazy. Ary eo, afaka miditra amin'ny antsipirihany maro isika eto, satria tsy inoako ny hoe tokana ihany ny fahafatesana. Tokana ihany ny Fiainana. Inoako fa ny olona anankiray manana ny Fiainana Mandrakizay dia tsy afaka ny ho faty mihitsy. Inoako fa misy ny fahapotehana tanteraka ho an'ny fanahy izay manota; raha ny marina, milaza ny Baiboly hoe: "Ny fanahy izay manota, dia izay tokoa no ho faty." Tsy ny olona, fa "ny fanahy izay manota". Koa, tsy maintsy ho faty tokoa i Satana, tena ho rava tanteraka. Tsy miombon-kevitra mihitsy amin'ireo mpandinika ny tontolo aho, izay milaza fa ho voavonjy i Satana. Nanota izy, ary koa avy aminy ny ota. Ny fanahiny no nanota; ary izy dia fanahy anankiray. Io fanahy io dia ho levona tanteraka, tsy hisy tavela intsony.

⁴⁷ Ary rehefa tonga teto an-tany ny ota, tany am-piandohana tany, toy ny saron'ny aizina nidina avy any an-danitra, dia tena nampalemy ny tany izany. Navariny tao amin'ny fanandevozana ny zava-boary rehetra teto an-tany, sy izay noforonin'Andriamanitra rehetra. Ny olona dia tao ambany fanandevozan'ny fahafatesana, ny aretina, ireo olana, ireo fahoriania. Nivarina niaraka taminy ny natiora rehetra. Ny ota dia toy ny tsindrona anankiray, raha ny marina, izay nampalemy ny tany. Koa dia teto no nisy antsika, tsy nanana fanantenana, satria nampanekena ho amin'izany ny zava-boary teto an-tany

lehibe, ka lasa mandeha ho azy fotsiny ireo zavatra ireo. Ataonareo izany, izay fotsiny. Tsy ny filazana hoe: "Eny, koa, Tompo ô; Tompo ô, Tianaq atao koa izao." Tsy izany mihitsy. Ampahany fotsiny hianareo. Ny Fanahiny no ao Aminareo, ka manao toy izay Nataony hianareo! Ah! Aoka ho azo tsara izany.

⁹⁹ "Misy lâlana neverin'ny olona ho mahitsy, fa ny hiafarany, dia ny lâlan'ny fahafatesana."

¹⁰⁰ "Ireo izay manao Amiko hoe: 'Tompoko, Tompoko!' dia tsy ho tafiditra avokoa, fa ireo izay manao ny Sitrapon'ny Raiko", avy ao am-po lalina fotsiny, an-tsitraro.

¹⁰¹ Kanefa, io andro tao Kalvary io no nandoa ny vidiny, mba ahafahantsika ho tonga toy izany.

¹⁰² Tsy ny filazana hoe: "Fantatrareo, indray mandeha, ilay Jones manantena... Tsy nanana arina intsony izy, ary lasa aho nividy ho azy. Lazaiko anao, nisy rahalahy hitako fa nila palitao, ary lasa aho nividy palitao ho azy. Voninahitra ho an'Andriamanitra! Kristiana aho." Oh! la la! Ry tia-tena mampahonena. Mpihatsaravelatsihy hianao.

¹⁰³ "Aoka ny tânanao ankavanana tsy hahafantatra izay ataon'ny ankavia, ary ny ankavianao tsy hahalala izay ataon'ny ankavanana." Tena mandeha ho azy ny fahafatesana ao amin'i Kristy, ka ataonareo izany, na izay na tsy izay. Izay no maha-izy anareo. Izay no toetranareo. Ataonareo izany, na izay na tsy izay. Fa io fotsiny ilay Fiainana velona ao anatinareo. Tena mietry tanteraka amin'io Fanahy io hianareo, ary Izy no miaina amin'ny Fiainany ao aminareo. Oh, tsapanareo io Fanahy voatahy io, ilay Fiainana. "Tsy izaho no velona," hoy i Paoly, "fa Kristy no velona ato amiko", tena mandeha ho azy loatra.

¹⁰⁴ "Koa, lazaiko anao, ry Rahalahy Branham, isika, Kristiana isika. Manampy an'ireto olona ireto izahay. Manampy an'iretsy olona iretsy." Oh! la la! Henatra ho anareo. Ny kristianisma, tsy izany akory.

¹⁰⁵ Ny kristianisma — dia mandeha ho azy fotsiny, ilaina atao ireo zavatra ireo. Izay no ilaina atao. Adinonareo izany rehetra izany, izany tokoa, tsy mieritreritra akory hianareo fa "izaho, tsia". Ndeha, ataovy izany.

¹⁰⁶ Kristy dia tena nahafoy ny Ainy ho an'Andriamanitra. Izy no nanolotra ny Tenany, ho toy ny mpanompo, nanompo ny vahoaka. Nomeny am-pahalahahana ny Ainy. Tsy voatery nanao an'izany Izy. Nataony an-tsitraro izany. Tsy hoy Izy hoe: "Rahalahy, tokony hanana fiheverana tsara ny Amiko hianareo, eto, satria tonga ho faty ho anareo Aho." Tsy niloa-bava mihitsy Izy. Fa maty ihany, na izay na tsy izay, satria Andriamanitra tao Aminy io.

¹⁰⁷ Andriamanitra ao aminareo, Andriamanitra ato amiko, no mahatonga antsika miahay ny hafa. Ireo ondry etsy an-kilany.

¹⁰⁸ Hilaza ny anankiray amin'izy ireo: "Koa, Tompoko, nanao an'izato aho. Ary, Tompoko, nanao an'izato aho."

¹⁰⁹ Hoy Izy hoe: "Miala amiko, hianareo, mpanao meloka. Tsy mbola nahafantatra anareo mihitsy Aho."

tokony atao'n'ny 'Tabernacle', izay no tokony atao'n'ny olona: ilaina ny mahita ny maha-izy anareo, sy hoe inona no tanjona. Ny fiangonana, tsy midika hoe mankany am-piangonana fotsiny, tsy hanao afa-tsy ny milalao mozika sy manao hira fiderana. Ny fiangonana dia toerana fanitsiana. "Ny fitsarana dia manomboka ao an-tranon'Andriamanitra."

⁹⁰ "Tokony hijery ny tenantsika toy ny maty isika, ary toy ny velona ho an'i Kristy." Koa, nanomana fomba anankiray Izy, mba ahafahantsika manokana ny tenantsika mihitsy, ho amin'ny Asany, mba hanarahana Azy. Raha manaraka Azy isika, dia ivelomantsika ny Fiainana izay Nentiny. Mahafinaritra izany.

⁹¹ Nilaza i Jesosy, niresaka ny amin'izany Izy. Hanome andininy voalaza vitsy ny amin'izany ho anareo aho. Henoy tsara. Aza diso an'izao. Jesosy nilaza fa amin'io Andro io no Hampisarahany ny olona, tahaka ny ondry amin'ny osy, ka hanao amin'ireo osy Izy hoe: "Mankanesa eo ankavia", ary amin'ny ondry: "Mankanesa eo ankavanana."

⁹² Ary hoy Izy amin'ireo osy: "Miala Amiko hianareo. Satria noana Aho, nefà tsy nomenareo hanina. Tany an-trano-maizina Aho, nefà tsy novangianareo. Nitanjaka Aho, nefà tsy nomenareo fitafiana. Nangetaheta Aho, nefà tsy nomenareo hosotroina. Narary Aho, nefà tsy novangianareo. Koa, miala amiko hianareo."

⁹³ Ry hoy Izy amin'ireo ondry: 'Noana Aho, dia nomenareo hanina. Nitanjaka Aho, dia nomenareo fitafiana. Narary Aho, dia nokarakarainareo.'

⁹⁴ Ary, mariho, aza diso amin'ny fahazoana an'izao, ry fiangonana. Tazony ao am-ponareo ho mandrakizay izao. Vita tamin'ny fomba tsy noheverina tokoa! Tsy hoe satria adidy no anaovan'ny olona an'izany. Izay olona manome zavatra anareo, satria tsy maintsy ataony, izay olona manome hanina anareo, satria tsy maintsy ataony, misy fisainana fitiavan-tena ao. Tokony ho fiainanareo mihitsy izany, zavatra mianga avy ao aminareo mihitsy.

⁹⁵ Ireo ondry ireo, tena nahagaga azy ireo loatra izany ka nanaovany hoe: "Tompoko, oviana Hianao no noana? Ka tsy nomenay hanina... Oviana Hianao no noana, ka nomenay hanina? Oviana Hianao no nitanjaka, ka nomenay fitafiana? Oviana Hianao no nangetaheta, ka nomeny hosotroina? Oviana Hianao no narary, ka nokarakarainay?"

⁹⁶ Nandeha ho azy ny fanaovana an'izany, tamin'ny fitiavana, ny Fiainanao ihany no velona tao amin'izy ireo. Andriamanitro ô, ataovy ho hitan'ny olona izay nataon'ny Kalvary ho anay. Tena mandeha ho azy.

Oviana izany, ry Tompo? Tsy tsapanay mihitsy."

⁹⁷ Jereo inty. Nitodika i Jesosy ka nanao hoe: "Na oviana na oviana hianareo no nanao an'izany ho an'ireto madinika ireto, dia Tamiko no nanaovanareo azy."

⁹⁸ Fiainana tsy misy fitiavan-tena. Tsy hoe rehefa avy nandinika, tsy ny hoe mandinika ny amin'izany, fa maty loatra ny amin'ny zavatr'izao tontolo izao hianareo, ka tena velona ho an'i Kristy, tena tafiditra eo amin'ilay ara-be

rehetra. Ary izay rehetra teraka teto an-tany dia nampanekena ho amin'izany.

⁴⁸ Koa, tsy maintsy avy any amin'ny Toerana tsy nisy fahotana izany. Tsy afaka ny ho avy eto an-tany. Tsy nisy tamintsika afaka namonjy ny anankiray hafa. Tsy maintsy avy amin'Ilay Olon-kafa.

⁴⁹ Noho izany, rehefa tonga saina ny olona fa tafasaraka tamin'Ilay Andriamaniny, dia tonga mpirenireny. Nitomany izy ireo. Nikiakiaka. Nitaraina. Nirenireny tany an-tendrombohitra sy tany an'efitra, nitady ilay Tanàna izay Andriamanitra no namolavola sy nanamboatra Azy. Raha ny marina, fantany fa raha hisy andro hiverenany eo amin'ny Fanatrehan'Andriamanitra, dia ho afaka ny hiresaka Aminy izy. Saingy tsy nanana fomba hiverenana izy. Very izy. Tsy fantany hoe aiza no itodihana, koa dia tonga mpirenireny izy, niezaka nitady toerana anankiray izay hanondro azy fomba hiverenana amin'io Toerana io. Nisy zavatra nilaza tao anatiny fa izy dia avy—avy amin'ny Toerana anankiray tanteraka. Tsy misy olona na dia iray aza eto, eto amin'ireto mpihaino hita maso anio maraina, na eo amin'izay mpihaino raki-peo, na aiza alehan'izany, maneran-tany, tsy misy olona, na izay eto na izay any an-kafa, ka tsy mitady an'io Fahatanterahana io.

⁵⁰ Mandoa izay tokony aloa hianareo, ary milaza hianareo hoe: "Handamina ny olana izany." Rehefa naloanareo izay tokony naloa, dia misy marary indray ao amin'ny fianakavianareo. Raha mba mety tsara ny amin'ny fahasalama, dia misy vola hafa tsy maintsy aloa indray. Tampoka eo, miha-fotsy ny volonareo, koa dia te-hody tanora indray. Misy zavatra hatrany, tsy ankijanona, ary izany dia noho ny vangongan'ny fahotana. Saingy, ao am-ponareo, na dia ny fitadiavanareo an'io Fahatanterahana io fotsiny aza, dia porofo fa misy an'izany any ho any. Any ho any, misy zavatra.

⁵¹ Izay no mahatonga ny ankehitriny, matetika, ny mpanota dia mpirenireny hatrany. Ny tovovavy anankiray dia hanapaka ny volony mba halaza, handoko ny tarehiny mba ho tsara, manao fitafy mba hampiseho ny endriky ny vatany. Satria izay ihany no afaka ny hitany, hitany any ho any, ny hitady zavatra tombony ho azy: rehefa afaka manosika ny lehilahy hifioka azy izy, hikopakopaka azy, hampiaraka aminy. Ny tovolahy koa dia hanao toy izany amin'ny vehivavy. Hitady zavatra hanintona an-dravehivavy. Ireo mpiaramina dia hanangana trano ka hanao izany amin'ny fomba hafa, satria, amin'izay, dia hanana endrika tsara kokoa noho ny manakaiky azy izy. Tsy ankijanona, mitady zavatra isika, ary misy zavatra tsaratsara hatrany ihany. Ny tovovavy dia hitady tovovavy malaza kokoa noho izy. Ny mpiaramina dia hitady trano manana endrika tsaratsara kokoa noho ny azy. Ny vehivavy dia hitady vehivavy manana ny fomba fitafiny, izay tsara endrika kokoa noho izy.

⁵² Zavatra ao anatintsika izany, izay mitady zavatra, ary izany dia maneho fa very isika. Te-hahita an'io zavatra hitondra fahafaham-po amintsika io isika, izay hameno ny pokaty, io hanoanana anaty io, saingy toa tsy afaka mahita azy io. Ny zanak'olombelona dia nitady ny hahita azy io, nandritra ny taona rehetra. Mba hanaovana izany, nitomany izy ireo. Niantsoantso mafy. Nataon'ireo avokoa izay azony natao, saingy tsy mbola nahita an'io ihany, ka

lasa nirenireny teto an-tany.

⁵³ Tamin'ny farany, indray andro, — io andron'ny Kalvary io, — Nisy Olona iray nidina avy any amin'ny Voninahitra. Olona nantsoina hoe Jesosy Kristy, Ilay Zanak'Andriamanitra, nidina avy any amin'ny Voninahitra, ary naka endrika ny Kalvary. Io andro io no nandoavana ny vidiny, ka vita hatreto ho mandrakizay ny amin'ny ota. Ary io no nanokatra ny lalana ho amin'io zavatra izay mampangetaheta sy mampanoana antsika io. Izay no nitondra antsika eo amin'ilay toeran'ny fahafaham-po. Tsy misy olona tamin'izay efa namangy ny Kalvary, izay nahita ny nitranga tany, ka afaka ny ho tahaka ny teo aloha intsony. Ny amin'izay rehetra efa nokatsahany, ny amin'izay rehetra efa niriany, dia hitany, rehefa tratrany io toerana io.

⁵⁴ Tena andro lehibe tokoa sy zavatra lehibe tokoa, ka nahatonga ny tontolo nihorohoro. Nihorohoro ny tontolo, nihorohoro tsy mbola nisy toy izany. Fony maty teo Kalvary Jesosy, ka Nofaranany ny resaka ny amin'ny ota, nivarina tao amin'ny aizina ity tontolon'ny ota ity. Nilentika atoandro ny masoandro, nisy firodanana mahery vaika. Nihorohoro ireo vatomampy, nitresaka ireo tendrombohitra, ary nivoaka tampoka avy tao am-pasana ireo maty.

⁵⁵ Inona no naterak'izany? Andriamanitra dia nandeha nanitsy ny Kalvary. Noratrainy ho mandrakizay io biby antsoina hoe Satana io. Hatramin'izay, dia masiaka lavitra izy io, satria teo no nitondra fahazavana ho an'ny taranak'olombelona. Ary ny rehetra mahalala fa ny biby maratra, dia eo no tena mampasiaka azy; mivezivezy etsy sy eroa izy, folaka ny lamosiny. Nefa, Satana dia nandray ny vely niantra tamin'ny aina, teo Kalvary. Ny tany dia nanaporofa fa izany tokoa no nisy.

⁵⁶ Ny vidiny lehibe indrindra naloa, Ilay Tokana afaka nandoa izany dia tonga nandoa azy, teo Kalvary. Teo no nandoavana ny vidiny lehibe indrindra. Izay no isan'ireo zavatra horesahana. Nitaky an'izay Andriamanitra. Tsy nisy hita mendrika. Tsy nisy afaka nahavita izany. Tsy nisy afaka nanao izany. Koa dia tonga Andriamanitra, Izy Tenany, tonga olona, nivelonan tamin'ny fiainan'olombelona, natao ho nanana ny fanirian'ny olombelona, ka nombohona teo Kalvary Izy. Ary teo, raha toa ka noheverin'i Satana fa tsy Hataony izany, fa tsy ho tody hatramin'ny farany Izy, dia Nozakainy ny Getsemane sy ireo fakam-panahy rehetra mety efa nahazo ny olona. Nizaka izany rehetra izany Izy, tahaka ny olombelona rehetra, saingy Naloany ny vidiny.

⁵⁷ Ary izay no nampiditra ny tany tao amin'ny aizina. Tahaka ny tsindrona anankiray, ho amin'ny fandidina. Rehefa manindrona mampalefaka olona anankiray ny mpitsabo... alohan'ny handidiny azy, dia toraniny aloha izy. Ary Andriamanitra rehefa nanao ny—ny fandidina, ho an'ny Fiagonana, nandray tsindrona ny tany, nisy fikorontanana nahazo ny natiora. Tsy misy mahagaga izany! Andriamanitra, tao amin'ny nofon'olombelona, an-dàlam-pahafatesana. Io no ora nandrasan'ny olona, kanefa betsaka tamin'izy ireo no tsy nahalala.

⁵⁸ Tahaka izany koa ankehitriny: betsaka no niandry ireo zavatra ireo, kanefa, tsy mahafantatra azy ireo. Tsy tonga saina izy ireo ny amin'ilay fomba

fiongonana: "Amena."—Mpandika.] Tsy tiako ny... Tsy te-hanandrana hanao an'io asa io akory aho. Tsy vitako izany, na hianareo koa aza. Tsy ilaina ny hanandrana. Efa very hatramin'ny voalohany hianareo, raha toa ka mbola mijery an'izay nataonareo. Saingy aza mijery an'izay nataonareo.

⁵⁹ Jereo ny nataon'ny Kalvary ho anareo tamin'io andro io. Nandoa ny vidiny ho anareo izy. Nofaranany ny olana. "Na dia tahaka ny jaky aza ny fahotanareo: dia ho fotsy tahaka ny orampanala; mangatrakatraka tahaka ny sily: dia ho tahaka ny volon'ondry fotsy." Koa, tsy manan'ota hianareo. Tena tsy misy ota mihitsy eo aminareo. Na inona mety vitanareo, na izay ataonareo, tsy manan'ota hianareo na izany aza. Raha tahiny ka nanaiky an'i Jesosy Kristy ho Mpampony anareo hianareo, voavela ireo otanareo. Izay rehetra voavela dia "najanona sy nohadinoina".

⁶⁰ Koa, inona no vokatr'izany ary? Izany dia manome anareo, rehefa nahatanteraka izany notakiana izany, ny Fanahiny, mba ahafahana manaraka Azy, mba hanao toy izay Nataony, ho an'ireo hafa aty aoriana. Lehilahy anankiray ihany Izy, Ilay Lehilahy tanteraka. Natolony ny Aina tao Aminy, nanome ohatra ho anareo Izy. Ankehitriny, inona no tokony ataontsika?

⁶¹ Koa, ny zavatra voalohany tiako lazaina, dia ny hoe Jesosy mbola tsy nivelonan ho an'ny Tenany mihitsy. Ny Fiainana dia voatokana ho an'ny hafa. Izany tokoa no tena Fiainana Mandrakizay. Rehefa milaza hianareo fa mankany am-piangonana, ka manao asa soa, tsara izany. Saingy raha mivelona ny fiainanareo ho an'ny tenanareo hianareo, dia tsy anananareo ny Fiainana Mandrakizay. Ny Fiainana Mandrakizay, dia ny mivelona ho an'ny hafa. Izay no noporofoin'Izy, fony tonga tao amin'ilay Zanak'ondrin'Andriamanitra Izany. Nivelona Izy, ary koa nanana ny Fiainana Mandrakizay, satria tsy nivelonan ho an'ny Tenany. Nivelona ho an'ny hafa. Ary mandray ny Fiainana Mandrakizay hianareo, amin'ny fandraisana an'io andro io, ka dia tsy mivelona ho an'ny tenanareo intsony. Mivelona ho an'ny hafa hianareo.

⁶² Nisy nanao hoe: "Ahoana no amelanao ny olona hiantso anao amin'ireny anarana ireny, toy izany?" Tsy mivelona ho anareo hianareo. Mivelona ho an'ny hafa, mba ahafahan'io olona io ho avotra. Tonga zanaka hianareo. Ary ny olona, dia ny nanadinoan'ny fiagonana an'izany, ny hoe zanaka izy ireo. Zanaka hianareo. Maka ny toeran'i Kristy. Zanaka hianareo, koa dia aza mivelona ho an'ny tenanareo intsony, miveloma ho an'ny hafa.

⁶³ "Koa, Rahalahy Branham, afaka mivelona ho an'ity rahalahy ity aho, satria tena lehilahy mahafinaritra izy." Tsy izany akory.

⁶⁴ Miveloma ho an'ilay lehilahy mankahala anao. Miveloma ho an'ny olona izay afaka hamono anao raha azony atao. Izay no nataon'ireo Azy. Novonoin'ireo Izy, ary maty Izy, mba ahafahana hamonjy azy ireo. Izany no Fiainana Mandrakizay. Isika... Raha izany no misy ao am-ponareo, dia mizotra mankany An-danitra hianareo. Fa hatolotrareo ireo zavatra anananareo, hafoinareo, toy ny ondry manolotra ny volony. Mijery lavitra kokoa hianareo, manandrify ny Kalvary.

⁶⁵ Antenaiko fa hanampy anareo haka toerana izany. Izay indrindra no

⁷⁵ Izy mihitsy Ilay Zanak'ondrin'Andriamanitra noheverin'i Abela, fony nahita ny Taranak'i ravehivavy nampanantenaina izy. Io Ilay Zanak'ondrin'Andriamanitra hitan'i Daniela, latsaka avy teny antendrombohitra nefo tsy nisy tànana namonjy. Izy Ilay Kodiarana teo anivon'ny kodiarana, ho an'ny mpaminany. Izay rehetra hitan'izy ireo mialoha dia tanteraka tamin'io andro io, teo Kalvary tamin'io andro io. Izany no nitondra an'izao zavatra lehibe izao. Izany no namotika ny valahan'i Satana.

⁷⁶ Voalohany, tsy maintsy tadiavintsika ny dikan'io andro io. Faharoa, tsy maintsy hitantsika ny nataon'io andro io ho antsika, koa, ny zavatra nataony ho antsika. Koa, fahatelo, ndeha jerena izay tokony ataontsika ho an'io andro io. Isika, inona no tokony hataontsika?

⁷⁷ Izao aloha, tokony ho dinihantsika izany, satria andro lehibe anankiray io, ny lehibe indrindra tamin'ny andro rehetra. Vita hatreo ny vidin'ny ota. Ny fahefan'i Satana dia nopotehina.

⁷⁸ Ary ankehitriny, tiantsika ho hita izay tokony atao ho valiny, ankehitriny, mba ho valiny. Fony maty tao Kalvary Jesosy, teo Kalvary, tamin'io andro io, tsy hoe nandoa ny vidin'ny otantsika ihany Izy, fa Naloany ny vidiny ka nanomana fomba anankiray Izy, mba ahafahantsika manaraka Azy. Raha ny marina, isika, ireo Adama lavo, izay novidina, tahaka ny Fanahy izay nitarika an'i Adama (ilay Adama voalohany), tamin'ny alalan'ny Fanahy, izay nanana ny fanapahana rehetra tamin'ny natiara, noho izay, isika (ilay Adama faharoa), na ireo olona teto an-tany, isika dia navotan'i Kristy, hatramin'ny andron'i Kalvary, dia afaka manaraka Azy isika. Koa, rehefa maty teo Kalvary Izy, dia nanomana fomba anankiray. Natolony ny Fanahy, ny Fanahy Masina, izay no fomba nanirahana Azy indray teto an-tany, mba ahafahako izaho sy hianao, hivelona amin'Izany. Izay no dikan'i Kalvary ho antsika: ny fanarahana Azy, Izy.

⁷⁹ Izao aloha, ny mandinika an'izany, ny mijery izay nataony ho antsika. Ary ankehitriny, inona no tokony ataontsika ho an'io? Izaho sy hianao, inona no tokony ataontsika?

⁸⁰ Eny, hoy isika: "Koa, an—ankasitrahako izany. Tena tsara tokoa izany." Saingy tokony hanaiky an'izany isika. Ary ny manaiky an'io, dia ny fanekena ny Tenany mihitsy, Kristy, ato am-pontsika.

⁸¹ Koa afaka amin'ny ota isika; vokatr'izany, tsy voatazon'izay mety fatotry ny ota mihitsy, na dia iray aza. Andriamanitra, — tahaka ny hoe mbola tsy nanota mihitsy, — Ilay fanatitra tanteraka no nahatonga antsika tanteraka. Raha ny marina, nilaza i Jesosy: "Aoka ho tanteraka hianareo, tahaka ny maha-tanteraka ny Rainareo any An-danitra." Noho izany, tsy misy zavatra hafa azo atao, saingy natao tonga tanteraka isika eo amin'ny Fanatrehan'Andriamanitra.

⁸² Kanefa, eo no maha-very toerana antsika. Raha tsy mitandrina tsara, dia hitady hijery any aoriana, tamin'izay naha-izy antsika. Ary raha mbola mijery any aoriana isika, tamin'izay naha-izy antsika, dia tsy midika zavatra ho antsika Ilay Fanatitra. Oh, hitanareo io, tsy izany ve, ry fiangonana? [Hoy ny

ivoahana. Mbola mikatsaka ny fahafinaretana sy ny zavatr'izao tontolo izao hatrany, ka miezaka mitady fomba ivoahana avy ao.

⁵⁹ Betsaka ny tsatoka efa nanondro an'io andro io, betsaka ireo endrika efa nilaza mialoha. Io no voalaza mialoha tamin'ny alalan'ny zanak'ondry, ny omby, ny domohina sy ireo zavatra ireo. Kanefa, tsy afaka namotika an'io ireo. Tsy afaka namotika ny fanindron'ny fahafatesana, izay nihazonan'i Satana ny tany tao ambaniny.

⁶⁰ Ireo vato izay nandendehanany mihitsy, raha nivezivezy teto an-tany izy: solifara mirehitra! Losifera ilay zanaky ny maizina, ary nandendeha teto an-tany izy fony izany mbola volkano mirehitra. Ireo vato ireo ihany, izay tonga nangatsiaka, fony maty i Jesosy, teo Kalvary, naloa nivoaka niala tao amin'ny tany ireo.

⁶¹ Efa voaloa ny vidiny, ny fanandevalozana nataon'i Satana dia potika. Napetrak'Andriamanitra teo an-tan'an'ny olona ilay fomba hiverenana ho amin'ilay notadiaviny. Tsy nilainy intsony ny hitomany. Io velv io, rehefa novakiany ireo valahan'i Satana, teny Kalvary, ireo valahan'ny fahotana, ny aretina! Ary io no mamerina an'izay mety maty tsirairay ety an-tany ho eo amin'ny Fanatrehan'Andriamanitra, miaraka amin'ny fahotany voavela. Haleloia! Voavela ny fahotantsika. Satana tsy afaka ny hitazona antsika intsony ao amin'ny aizina, lavitra an'Andriamanitra.

⁶² Misy faritra lehibe voafaritra. Misy antso an-tari-by napetraka eo. Misy fantsona mba hampifandray antsika amin'ny Voninahitra, ny olona tsirairay dia samy afaka mampiasa an'io fantsona io. Raha misy olona feno fahotana: inty kosa dia nampifandray azy tamin'ilay antso, afaka ny ho voavela ny helony. Tsy hoe izany ihany, fa ny vidin'io fahotana io mihitsy no efa voaloa. Oh! Tsy ilainareo ny hilaza hoe: "Tsy mendrika aho." Azo antoka fa tsy izany hianareo, tsy afaka ny ho izany mihitsy. Fa nisy Olona anankiray mendrika naka ny toeranareo. Olon'afaka hianareo. Tsy ilainareo intsony ny mirenireny. Tsy ilainareo intsony ny ho mpikatsaka ny fahafinaretana eto an-tany.

Satria misy Loharano feno Rà
Avy amin'ireo làlan-dran'i Emanoela
Ny mpanota rehetra mirotsaka ao anatin'io,
Dia ho voasasa amin'ny ota rehetra.

⁶³ Tsy ilainareo ny ho very. Misy ara-be lehibe, ary Lâlana anankiray, ary io dia antsoina hoe Lâlân'ny fahamasinana. Ny maloto tsy handalo eo. Raha ny marina, mandalo eo amin'ny loharano aloha izy, avy eo izy vao miditra eo amin'ilay ara-be lehibe.

⁶⁴ Nopotehiny ireo fahefan'i Satana. Novahany ireo varavarany trano-maizin'ny fahafatesana, ny olona tsirairay voakatona tao amin'ito tany ito, tao an-trano-maizina, izay natahotra ny fotoana ahafatesana, izay mety nomanin'ny fahafatesana ho azy. Teo Kalvary, Novahany ireo varavarany efi-trano, ka Nataony ho afaka ireo babo. Tsy ilainareo intsony ny ho levonin'ny ota. Tsy ilainareo intsony ny hanolotra ny momba ny tenanareo ho amin'ny ota: ny misotro, ny mifoka, ny miloka, ny milaza lainga. Afaka ny ho

tso-po hianareo, marina sy mahitsy. Ary Satana tsy afaka hanao na inona na inona ny amin'izany, satria nisy tady voarainareo, tadin'ny fahazoana Antoka, izay miorina ao amin'ny Vatolampin'ny Taona rehetra. Tsy misy fihetsehana afaka ny hanala anareo Eo. Tsy misy rivo-mahery afaka ny hanala anareo Eo. Tsy misy mihitsy, na dia ny fahafatesana aza, ka hampisaraka antsika amin'ny fitiavan'Andriamanitra izay ao amin'i Kristy Jesosy. Izay no dikan'ny Kalvary.

⁶⁵ Ireo olona tao amin'ny fanandevozana dia nafahana. Ireo olona, izay nivelonan fahiny tao amin'ny tahotra ny fahafatesana, dia afaka ny tsy hatahotra ny fahafatesana intsony. Ny olona izay naniry fatratra an'ilay Tanàna izay Andriamanitra no nanao sy namolavola Azy, dia afaka ny handeha eo amin'ilay ara-be lehibe ka hitodika amin'ny Lanitra, satria olon'afaka izy. Haleloia! Olom-boavidy izy. Tsy ilainy intsony ny hirenireny. Raha ny marina, misy fomba ahalalana na ao amin'ny marina isika na tsia. Andriamanitra manome Fianana antsika. Tsy eo intsony ny fahotantsika. Io andro teo Kalvary io no nandoavana ny vidiny. Rehefa mahita an'izany rehetra izany isika, tsy mahagaga raha nanoratra ny poeta hoe:

Raha nitresaka ireo vatolampy ka nihamaizina ireo lanitra,
Nanondrika ny Lohany ny Mpamontjiko ka maty.
Ilay lamba triatra no nanambara ny Lèlana
Ho amin'ireo fifalian'ny Lanitra sy ny andro tsy misy farany.

⁶⁶ Tsy nilain'i Abrahama intsony ny hirenireny ao amin'ny firenena, hitady an'io Tanàna io. Tsy ilain'ny mpanota intsony ny hanontany raha afaka ny ho voavonjy izy na tsia. Tsy ilain'ny marary intsony ny hanontany raha afaka ny ho sitrana izy na tsia. Triatra ny lamba, teo Kalvary tamin'io andro io, no nanokatra Lèlana ho amin'ny fandresena feno. Andriamanitra nanome antsika an'ireo herin'ny Fanahiny, mba hananantsika fiaianana feno fandresena, hihoatra ny zavatra rehetra; ny hany tokana Angatahiny amintsika, dia ny hino an'izany. Izay no nitranga, teo Kalvary tamin'io andro io. Tsy mbola nisy andro tahaka azy io. Tsy hisy andro tahaka azy io intsony. Tsy ilaina intsony izany. Efa voaloa ny vidiny, ary olom-boavidy isika. Voninahitra anie ho an'Andriamanitra! Olom-boavidy isika. Tsy ilaina intsony ny hanontany ny amin'izany. Tsy eo amin'ny vinavina intsony isika. Voafafa izany rehetra izany. Triatra ny lamba nanarona, ary tafiditra eo amin'ny lèlana lehibe isika, tsy ny hoe mbola hanontany ny amin'izany, fa mba hino sy handroso hatrany, izay ihany. Mizotra manandrify ny Fanatrehan'Andriamanitra mihitsy isika.

⁶⁷ Abrahama nahalala, ary ny hafa koa nahalala, teo, nandritra ny fotoana nitadiavan'izy ireo ilay Tanàna. Fantany fa nisy Toerana nialany. Nisy zavatra nitranga. Nivelona teo amin'ny tany malemy ireo. Nisy ny horohoron-tany. Nisy ny tafiotra. Ady sy fifamonoana maro! Ny amboadia sy ny zanak'ondry nifampihinana, na, ny amboadia no nihinana ny zanak'ondry, ary ny liona nihinana ny omby. Toa hita fa misy zavatra tsy mandeha amin'ny laoniny. Misy zavatra tsy mety tsara. Nahalala izy fa nisy zavatra tsy nandeha tsara. Ny olombelona, ny rahalahy, mamono ny rahalahiny, ny ray mamono ny zanany,

ny zanaka mamono ny rainy. Misy zavatra tsy mandeha. Miha-mahazo taona izy. Miha-maty. Miha-levona. Voakikin'ny aretina. Ao anaty fanandevozana. Mitsiry ny hazo saingy tsy hoe tsy mety maty. Maty izy ireny. Miova ny tendrombohitra. Miha-ritra ny ranomasina. Miha-maina ny rano. Misy zavatra tsy mandeha tsara. Ary mitady toerana izy ireo, ilay Tanàna tsy hisy an'izay intsony. Nahalala izy fa raha mba afaka ny hiverina ao amin'ny fanatrehan'Ilay nanao ny zavatra rehetra ho tsara, dia afaka ny hiresaka Aminy ny amin'izany.

⁶⁸ Oh, ry mpanota, tombon-tsoa manao ahoana, anio maraina, ny fahalalana fa manana ny Lèlana hianareo ankehitriny. Io andro teo Kalvary io no namorona an'ilay fisokafana teo amin'ny Lèlana. Raha ny marina, izay rehetra notadiavin'ireo patriarka, izay rehetra notadiavin'ireo, dia nomen'ny Kalvary anareo, maimampoana. Ahoana no ahafahanareo mandà an'izany? Ahoana no ahafahanareo mandà an'izany mba hikambana amin'ny anaram-piagonana? Ahoana no ahafahanareo mandà an'izany mba ho soloina zavatra hafa, fahafinaretan'izao tontolo izao? Nahoana no tsy ekena izany? Ilay lamba nanarona triatra no mampody avy hatrany ny olona anankiray eo amin'ny Fanatrehan'Andriamanitra, sady tsy misy karazan'ota mihitsy eo aminy. Ary ara-be anankiray no ataony eo anatrehany, izay hitondra ho any amin'izay tadiviny: ny Lanitra, ny voninahitra, ny fiadanana, ny Fiainana Mandrakizay, ny rehetra dia eo anoloany.

⁶⁹ Io andro io no nitondra ny—ny vely mahafaty tamin'ny fahefan'i Satana. Nofaranany ny rehetra.

⁷⁰ Ary afaka ny mahita Azy eny aho; Izy ilay zanak'ondry tao Edena, hatramin'ny tandindona voalohany voaseho.

⁷¹ Abela rehefa, tamin'ny finoana, nanolotra fanatitra ho an'Andriamanitra tsara kokoa noho ny an'i Kaina. Tsy maintsy namatotra ta—tady nanodidina ny tendan'ny zanak'ondry izy. Nosintoniny hatreoo amin'ny vatolampy izany. Naka va—vato anankiray teny an-tanany izy, mba ataony antsy, ary naholany ilay loha keliny; ka novelivelesiny izany, notorotoroiny, mandra-pahafatiny. Ary ny volony dia vonto tamin'ny ràny ihany. Nilomano tao amin'ny ràny izy. Tandindona izany.

⁷² Saingy, teo Kalvary tamin'io andro io, tsy zanak'ondry avy teto an-tany no teo, fa ilay Zanak'ondrin'Andriamanitra no teo an-dàlam-pahafatesana, ka nilomano tao amin'ny Ràny manokana. Izao tontolo izao nanorotoro Azy, namelively Azy, namono Azy, nandrora Azy, nikapoka Azy mafy, namelaka Azy, sy ny sisa; Ary ny Ra nitete avy teo amin'ny Volony.

⁷³ Rehefa maty ny zanak'ondrin'i Abela, dia maty tamin'ny fitenenana tsy azon'i Abela. Nanao ny fitenin'ny ondry.

⁷⁴ Ary rehefa maty ny Zanak'ondrin'Andriamanitra, teo Kalvary tamin'io andro io, dia niteny tamin'ny fiteny, tsy nisy nahazo Azy: "Raiko ô, Raiko ô, nahoana Hianao no mahafoy Ahy?" Ilay Zanak'ondrin'Andriamanitra, notorotoroina, novelesina.